

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118201367
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118201367.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Kpt. Jaroša 1312/29, IČO: 47 256 907, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 11Csp/18/2018 - 69 zo dňa 26. novembra 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku II. a vo výroku IV. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 81,79 eur. Výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 526,21 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 30,24 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 608,- eur a zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur a nahradiť trovy konania. Pred pojednávaním dňa 03.12.2020 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 81,79 eur späť. Súd konanie vo vyššie uvedenej časti zastavil (výrok I.). Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500078119 zo dňa 02.09.2014 a dňa 05.09.2014 bolo preukázané, že žalobca dňa 02.09.2014 v bode 5 požiadal žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) v sume 600,- eur, ktoré by žalobca splácal žalovanému v 42 mesačných splátkach po 18,98 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 eur, predpokladaná RPMN úveru mala byť 26,20 %, ročná úroková sadzba úveru mala byť 18,11 %, priemerná RPMN za úver mala byť 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 600,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú mal žalobca zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu), mala byť 857,16 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu mala byť 26,20 %, ročná úroková sadzba revolvingu mala byť 18,11 %, poplatok za poskytnutie úveru / revolvingu 60,- eur. Žalovaný v bode 6 vyplnil dňa 05.09.2014 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvu o revolvingovom úvere tak, že poskytnutá čiastka úveru, t. j. úverový limit bol vo výške 600,- eur, ktoré by žalobca splácal žalovanému v 42 mesačných splátkach po 18,98 eur.

Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 eur, RPMN za úver 26,10 %, ročná úroková sadzba úveru 18,11 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 600,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalobca zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 857,16 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,10 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,11 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru / revolvingu 60,- eur. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500078119 zo dňa 05.09.2014 vyplývalo, že žalovaný žalobcovi schválil výšku úveru v sume 600,- eur, so splatnosťou úveru 42 mesačných splátkach po 18,98 eur, pričom výška splátky podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) je 32,80 eur, poplatok za poskytnutie úveru 60,- eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru je 07.10.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru je 07.03.2018, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania je 7., RPMN úveru je 26,10 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania úveru 44,06 %, ročná úroková sadzba úveru 18,11 %, celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola vo výške 857,16 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb, poskytnutá čiastka revolvingu 600,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalobca zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 857,16 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 18,11%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o revolvingovom úvere je 05.09.2014, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingovom úver je 05.09.2014. Z listiny predloženej žalovaným rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. 8500078119 vyplýva, že RPMN bola žalovaným vypočítaná podľa vzorca na 26,10 %. Podľa prehľadu platieb žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 1 066,21 eur. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou ku dňu uzavretia zmluvy. Právne vec súd posúdil podľa § 137 písm. c) CSP; § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 3, ods. 5, § 451 ods. 1, ods. 2, § 456 Občianskeho zákonníka; § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“); § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd uviedol, že sporným v konaní bolo, či uvedená zmluva o úvere má alebo nemá všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a či sa v dôsledku ich prípadnej absencie považuje úver podľa § 11 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vo vzťahu ku ktorej žalobca tvrdil, že nebola správne v zmluve uvedená, nakoľko nebolo uvedené rozlíšenie splátky na istinu, úroky a poplatky, súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 so záverom, že tento žalobcom vytýkaný nedostatok nespôsobuje bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. V žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru (bod 5 zmluvy) je uvedená hodnota RPMN v sadzbe 26,20 %, pričom táto žiadosť žalobcu sa považuje za písomný návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne žalovaný úver schválil, ale v časti údaju o RPMN uviedol inú sadzbu (26,10 %), a teda podľa súdu bolo možné konštatovať, že čo sa týka povinnej náležitosti - uvedenia RPMN, vzhľadom na to, že žalovaný uviedol inú, než žalobcom uvádzanú hodnotu RPMN, nedošlo k ustáleniu tohto parametra úveru, a teda medzi účastníkmi zmluvy nebola riadnym spôsobom ani v zmluve písomne zakotvená hodnota RPMN. Takéto prijatie návrhu so zmenou v časti RPMN je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu, pretože podľa tohto ustanovenia prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, ktorý si opätovne vyžadoval schválenie zo strany žalobcu k čomu už následne písomne nedošlo. Podľa súdu tak v zmluve nebola riadne písomne dohodnutá výška RPMN úveru a zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala túto povinnú náležitosť zmluvy vyžadovanú v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd ďalej uviedol, že v zmluve o revolvingovom úvere bolo uvedené, že splátok má byť 42, a že výška splátky je 18,98 eur, pričom zo zmluvy nevyplýva, v ktorý deň má byť mesačná splátka splatná. Súd mal za to, že zo zmluvy nebolo vôbec zrejmé, ktorý deň v mesiaci majú byť splátky splatné a ani to, počnúc ktorým mesiacom je dlžník povinný začať splátky splácať, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, alebo až v nasledujúci mesiac a nie je možné ani len vyvodiť, dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka, a preto súd konštatoval, že absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vymedzenie

konečnej splatnosti. Podľa názoru súdu nepostačovalo, ak by tieto údaje boli prípadne uvedené len v dodatočne žalovaným vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie je dlžníkom odosielané až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia bolo celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť / zmluva o revolvingovom úvere žalobcom podpísaná dňa 02.09.2014 a oznámenie je datované dňom 05.09.2014, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalobca podpísal žiadosť / zmluvu o revolvingovom úvere a oznámenie až následne malo byť žalobcovi doručené, a to už s údajmi o úvere, ktoré ním podpísaná žiadosť / zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala. Z predloženej zmluvy ďalej podľa súdu vyplývalo, že v nej chýba podstatná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch - adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V úvode zmluvy je uvedený len názov a adresa veriteľa, čo na splnenie zákonnej náležitosti nepostačuje. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za úver bezúročný a bez poplatkov. Medzi stranami konania nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078119 peňažné prostriedky vo výške 540,- eur, a že žalobca žalovanému vrátil na úver č. 8500078119 sumu 1 066,21 eur. Žalobca poskytnuté peňažné prostriedky žalovanému vrátil v celej výške, resp. vo vyššej výške, a to o sumu 526,21 eur (1 066,21 - 540). Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalobcom podaná žaloba o zaplatenie 526,21 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia je dôvodná. Žalovanému vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to žalobcovi podľa § 456 Občianskeho zákonníka, keďže na jeho úkor sa žalovaný obohatil. Z uvedených dôvodov súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 526,21 eur. Súd následne konštatoval, že v predmetnej veci žalobcovi, ktorý je spotrebiteľom, nebol doposiaľ voči žalovanému právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok z porušenia práv určených na ochranu spotrebiteľa alebo z porušenia povinností uložených na ochranu spotrebiteľa dodávateľom. Úspešné uplatnenie nároku z porušenia práv alebo povinností je podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia. Keďže táto podmienka nebola splnená, súd žalobu v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol. Žalobca procesne zavinil zastavenie konania vo výroku I., takže náhrada trov konania v tejto časti patrí protistrane, úspešný bol vo výroku II., neúspešný vo výroku III. o priznanie finančného zadosťučinenia, zo zažalovaných 808,- eur bol úspešný v časti o zaplatenie 526,21 eur, teda v 65,12 %. Žalovaný bol úspešný v 34,88 %. Neúspech žalobcu je zároveň úspechom žalovaného. Súd preto vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,24 % (65,12 % - 34,88 %), ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi k rukám jeho zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch II. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný namietal, že súd vo vzťahu k náležitosti adresy veriteľa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti poskytol nesprávny výklad a aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch v znení rozhodnom v čase uzavretia jednotlivých úverových zmlúv preto, lebo „adresa veriteľa, pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti spotrebiteľa“ v danom čase v zákone ako náležitosť zmluvy ani nebola upravená. Adresa predávajúceho ako náležitosť zmluvy je aktuálna len v prípade, ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch pod „predávajúcim“ neoznačuje veriteľa, ale subjekt, ktorý spotrebiteľovi predáva tovar alebo poskytuje službu, a ktorých cena (tovaru alebo služby) je financovaná z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Ako ďalšiu skutočnosť žalovaný uviedol, že súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že nedošlo k dohode o hodnote RPMN resp. že by RPMN mala byť vôbec predmetom dohadovania medzi zmluvnými stranami tak, ako je to napríklad pri výške úveru, počte splátok a pod. Žalovaný poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax podľa žalovaného dospela k obdobnému záveru. Podľa žalovaného z napádaného rozsudku nebolo zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádzal sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov SR. K absencii dátumu jednotlivých splátok žalovaný uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou

zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Žalovaný vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napádanom rozsahu vo výrokoch II. a IV. a žalobu zamietol resp. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to v plnom rozsahu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného smeruje len proti odôvodneniu rozhodnutia a rozsudok tak, ako bol vyhlásený a následne vyhotovený, spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Bol toho názoru, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti ako v doposiaľ zaslaných vyjadreniach, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu ako ten, ktorý vyslovil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Žalobca mal za to, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom pri uzavretí zmluvy malo na mysli uvedenie adresy subjektu, ktorý uzatvoril so spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čo je v tomto prípade žalovaný. Žalovaný uzatvoril so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako poskytovateľ služby a zároveň veriteľ, čo znamená, že žalovaný nevystupuje ako tretia osoba, ale priamo ako predajca spotrebiteľského úveru. Oznamenie veriteľa je jednostranným právnym úkonom nakoľko nie je podpísané žalobcom ako spotrebiteľom a žalobca už v okamihu jeho doručenia nemal možnosť ovplyvniť jeho obsah. Hodnota RPMN tak nie je predmetom dohody, ako namieta žalovaný, avšak spotrebiteľ musí byť o hodnote RPMN informovaný v čase uzatvárania zmluvy, pričom zmenu akéhokoľvek údajov zmluvy žalovaným a následné informovanie spotrebiteľa prostredníctvom oznámenia veriteľa nemožno podľa žalobcu považovať za prijateľnú. Taktiež z predmetnej zmluvy nebolo možné ustáliť konečnú splatnosť úveru. Žalobca mal za to, že konajúci súd sa dostatočne vysporiadal s nedostatkom náležitosti vyžadovanej ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom pri podpise zmluvy, a to dokonca v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, na ktoré žalovaný poukázal. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojej argumentácii k náležitosti uvedenia adresy veriteľa, a teda, že adresa predávajúceho ako náležitosť zmluvy je aktuálna len v prípade, ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere. Žalovaný zotrval aj na argumentácii o tom, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu, ako aj na tvrdení o tom, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu a trval na podanom odvolaní a na tom, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napádanom rozsahu (výroky označené číselne v rozsudku ako výrok II. a IV.) a žalobu zamietol resp. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca v písomnej duplike k replike žalovaného zopakoval svoje argumenty z predchádzajúceho vyjadrenia a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. Výrok I., ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie 81,79 eur a výrok III., ktorým bola žaloba žalobcu vo zvyšnej časti zamietnutá, odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmaval.

8. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým výrokom II. rozsudku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 526,21 eur z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože túto sumu zaplatil žalobca žalovanému nad rámec istiny poskytnutého úveru, avšak bez právneho dôvodu, keďže súd dospel k záveru, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcovi, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve nebol uvedený údaj o RPMN, keďže žalovaný v oznámení o schválení úveru uviedol inú, než žalobcom v žiadosti uvádzanú hodnotu RPMN, a preto oznámenie žalovaného nie je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy ale novým návrhom, ktorý však už žalobca nepodpísal. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že zo zmluvy nebolo vôbec zrejmé, ktorý deň v mesiaci majú byť splátky splatné a ani to, počnúc ktorým mesiacom je dlžník povinný začať splátky splácať, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, alebo až v nasledujúci mesiac a nie je možné ani len vyodiť, dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka. Podľa súdu prvej inštancie v zmluve absentuje aj adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, a preto má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. zaplataenie sumy, ktorú uhradil žalovanému nad rámec istiny.

9. Žalovaný namietal, že závery súdu prvej inštancie sú nesprávne tak po skutkovej i právnej stránke, čím uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal nesprávnosť výroku II. napadnutého rozsudku a nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že by odvolanie smerovalo iba proti odôvodneniu rozsudku. Žalovaný predovšetkým namietal, že zákon o spotrebiteľských úveroch v znení rozhodnom v čase uzavretia zmluvy neupravoval adresu veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti spotrebiteľa ako náležitosť zmluvy, hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu a žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje a uvádzal sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN a pokiaľ ide o termíny splátok, zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

13. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca požiadal o poskytnutie úveru listinou „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere“ (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá

bola žalobcom podpísaná dňa 02.09.2014 a žalovaným dňa 05.09.2014. V bode 5 označenom ako „údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur (vyplňte)“ bol uvedený údaj o poskytnutej čiastke úveru (úverovom limite) 600,- eur, predpokladanej mesačnej splátke spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb 32,80 eur, splatnosti úveru (počet splátok) 42, mesačnej splátke (vrátane úrokov) vo výške 18,98 eur, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 857,16 eur, predpokladanej RPMN za úver 26,20 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 18,11 %, priemernej RPMN za úver 44,06 %, poskytnutej čiastke revolvingu 600,- eur, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 857,16 eur, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,20 %, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 18,11 %, poplatkov za poskytnutie úveru 60,- eur. V bode 6 označenom ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur (nevypĺňajte)“ bol rozdiel oproti bodu 5 iba v údajoch RPMN úveru, ktorá bola v bode 6 uvedená 26,10 %.

14. V predmetnej zmluve o revolvingovom úvere žalobca požiadal o úver s údajmi uvedenými v bode 5, pričom je zrejmé, že žalobca predmetnú zmluvu podpísal dňa 02.09.2014 v čase, kedy ešte neboli vyplnené údaje bodu 6 predmetnej zmluvy o úvere, ktoré žalovaný vyplnil až dňa 05.09.2014 v zmysle údajov uvedených v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500078119 zo dňa 05.09.2014 (ďalej len „oznámenie o schválení úveru“), kedy súčasne došlo aj k podpisu žalovaného na predmetnej zmluve o úvere. Žalobca oznámenie o schválení úveru nepodpísal. Z uvedeného vyplýva, že v čase kedy žalobca predmetnú zmluvu o úvere podpísal, nebol oboznámený s údajmi uvedenými v bode 6 predmetnej zmluvy o úvere a ani s údajmi uvedenými v oznámení o schválení úveru. Oznámenie o schválení úveru obsahovalo ďalšie náležitosti, ktoré mali byť medzi zmluvnými stranami dojednané, a o ktorých žalobca nemal vedomosť, resp. ktoré dodatočne žalobca svojim podpisom neschválil. Žalobca tak v čase, kedy zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru, teda aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keďže tieto údaje neboli uvedené v zmluve o úvere, ale len v oznámení o schválení úveru dlžníkovi, ktorý bol len jednostranným úkonom žalovaného. V dôsledku absencie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol úver poskytnutý žalovaným žalobcovi bezúročný a bez poplatkov.

15. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí ďalej opísal mechanizmus uzatvárania zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, avšak nekonštatoval, že by zmluva medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá. Záver súdu prvej inštancie bol iba taký, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o RPMN vyžadovaný v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má tiež za následok bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. Tento záver je správny. V zmluve je jednoznačne uvedená iba predpokladaná RPMN, no podľa uvedeného zákonného ustanovenia bola povinnou náležitosťou zmluvy ročná percentuálna miera nákladov vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie predpokladaná RPMN. Uvedenie skutočnej a nie iba predpokladanej RPMN do zmluvy až po tom, čo ju dlžník podpísal, resp. v inom dokumente než v zmluve, ktorý dlžník nepodpísal, nie je splnením povinnosti uvedenia RPMN v zmluve. Je pravdou, že RPMN nie je údajom, na ktorom by sa zmluvné strany mohli dohodnúť, avšak je povinným údajom zmluvy, čo v tomto prípade splnené nebolo. Nemožno tiež uvažovať o tom, že v dôsledku toho, že RPMN uvedená v zmluve nebola vyššia, než skutočná, a preto by úver nebol bezúročný a bez poplatkov, keďže by nebola uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a to preto, že v zmluve v skutočnosti nebola uvedená RPMN, ale iba predpokladaná RPMN, t. j. jej odhad. Napokon aj samotný žalovaný v odvolaní tvrdil, že v zmluve nebola uvedená RPMN, ale iba predpokladaná RPMN.

16. Odvolací súd má za to, že nakoľko v čase, kedy žalobca predmetnú zmluvu o úvere podpísal, nebol oboznámený s údajmi uvedenými v bode 6 predmetnej zmluvy o úvere a ani s údajmi uvedenými v oznámení o schválení úveru, išlo o údaje, ktoré neboli v spotrebiteľskej zmluve dojednané medzi žalobcom a žalovaným. Uvedený údaj o predpokladanej RPMN, ktorý zmluva v bode 5 obsahovala vo výške 26,20 % nemožno považovať za jasne vymedzený údaj o výške RPMN pre spotrebiteľa. V zmluve nie uvedená doba trvania zmluvy a ani termín konečnej splatnosti úveru. Keďže na údaje uvedené v bode 6 zmluvy ako aj v oznámení o schválení úveru vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné prihliadať, záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol vecne správny, a to nielen pre absenciu jasného a určitého vymedzenia údajov o RPMN, ale aj pre absenciu doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, z dôvodu ktorého je tiež v zmysle § 11 uvedeného zákona potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Absencia čo i len jednej z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v ustanovení § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je postačujúca na to, aby bol predmetný úver považovaný

za bezúročný a bez poplatkov, a preto nebolo potrebné sa zaoberať ďalšími náležitosťami zmluvy o úvere. V prípade, že úver je bezúročný a bez poplatkov, má veriteľ nárok iba na vrátenie istiny a pokiaľ dlžník (žalobca) uhradil veriteľovi (žalovanému) viac, než istinu, zaplatil tieto prostriedky bez právneho dôvodu a o tieto prostriedky sa žalovaný bezdôvodne obohatil a je povinný toto obohatenie vydať, t. j. zaplatiť žalobcovi sumu, o ktorú žalobca preplatil istinu poskytnutého úveru. Keďže žalovaný túto sumu žalobcovi dobrovoľne neuhradil, zaviazal ho na jej splnenie správne súd prvej inštancie.

17. Odvolací súd ďalej poukazuje tiež na to, že pokiaľ ide o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úveru podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, podľa názoru odvolacieho súdu práve z neskoršej zmeny vykonanej čl. I bod 10. zákona č. 35/2015 Z. z. a z dôvodovej správy k tomuto zákonu, keď z označenia „predávajúci“ (v čase uzatvorenia zmluvy o úvere) došlo k zmene na označenie „veriteľ“ je zrejмый úmysel zákonodarcu len zosúladiť znenie zo systematikou zákona, keď nebol definovaný pojem predávajúci. Zákonodarca tak sám považoval uvedené pojmy za synonymá, a preto nebol možný výklad aký uvádzal žalovaný vo svojom odvolaní, a to aj v nadväznosti na predmet zákona, ktorým v čase uzatvorenia zmluvy boli práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Preto aj absencia tohto údaju mala za následok podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bez poplatkovosť predmetného úveru.

18. Pokiaľ žalovaný namietal, že zmluva je tvorená aj ďalšími listinami, a to vrátane oznámenia veriteľa o schválení úveru, k tomu odvolací súd uvádza, že je bežnou praxou, že súčasťou zmlúv o spotrebiteľských úveroch bývajú aj zmluvné podmienky, splátkové kalendáre a podobne. Na to, aby takéto listiny boli súčasťou zmluvy však musí byť splnená podmienka, že už v čase uzatvárania (podpisu) zmluvy zo strany spotrebiteľa existovali a bol mu známy ich obsah. Nemôže byť súčasťou zmluvy oznámenie o schválení úveru, ktoré bolo vyhotovené žalovaným neskôr, než žalobca zmluvu podpísal, čiže nielenže nemohol ovplyvniť jeho obsah, ale v čase podpisu zmluvy ho ani nepoznal. V takom prípade náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absencia spôsobuje bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, sa nestávajú súčasťou zmluvy oznámením veriteľa.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutom výroku II. ako vecne správny potvrdil.

20. V nadväznosti na správnosť výroku II. napadnutého rozsudku a právoplatné výroky I. a III. napadnutého rozsudku bol aj výrok IV. o náhrade trov konania vecne správny, a preto aj v tomto výroku odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a v celom rozsahu odkazuje na jeho odôvodnenie súdom prvej inštancie.

21. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).